

Aleksandra Cofta-Broniewska, Barbara Stolpiak

Wojdał, pow. Inowrocław.
Stanowisko 12

Informator Archeologiczny : badania 8, 103

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Obiekt usytuowany jest obok drogi prowadzącej z Podzamcza do Opatawa, po obu jej stronach. Przestrzeń jego zamykają ramiona rzeki Niesób i Proсны oraz wał, którego długość wynosi 510 m. Wał biegnący półkoleście posiada wys. około 4 m, a szerokość u podstawy około 10 - 15 m:

W obecnym sezonie badawczym prace obejmowały część grodziska znajdującą się prawie u podnóża wału. Przebadano łącznie 10 działek o wym. 5 x 5 m. Warstwa kulturowa zalegała do głębokości około 2 m. W czasie eksploracji odkryto kilka palenisk, mniej więcej półkoleście biegnących wzdłuż wału. Paleniska nie miały żadnej określonej konstrukcji. Zawartość ich stanowiły najczęściej kości zwierzęce, fragmenty naczyń glinianych, kamienie polne i węgle drzewne. W działce 8/1 tuż obok paleniska natrafiono na grób dziecka, składający się z urny i małej przystawki czerpaka. W działce 11/1 natrafiono na ślad po słupie wbitym do głębokości około 2 m. Koniec pala był zaostroszony.

Na podstawie zachowanych fragmentów ceramicznych chronologię grodziska można określić następująco - kultura łużycka, okres halsztacki.

Ze względu na wielkość jak i ważność obiektu prace są przewidziane na wiele lat,

WOJDAL, pow. Inowrocław
Stanowisko 12

Ekspedycja Kujawska
Katedry Archeologii
Uniwersytetu im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu

Badania prowadzili dr Aleksandra Cofta-Broniewska i mgr Barbara Stolpiak. Finansowało PBR w Inowrocławiu. Stanowisko wielokulturowe: osady kultury pucharów lejkowatych, amfor kulistych oraz kultury łużyckiej od IV okresu epoki brązu po Hallstatt D.

Badania o charakterze ratowniczym objęły powierzchnię 11 arów i doprowadziły do odkrycia resztek kilkunastu obiektów nieruchomych. Są to pozostałości zabudowań mieszkalnych i palenisk ludności kultury łużyckiej. Niestety z uwagi na znaczny stopień zniszczenia nie da się o nich nic konkretnego powiedzieć. Wśród materiału ruchomego na uwagę zasługują 3 fragmenty blachy miedzianej /z diademem ?/ oraz ułamki naczyń m.in. z uwagi na specyficzne motywy ornamentacyjne jak i na domieszkę charakterystycznego miejscowego gruboziarnistego żwiru.

Z obozowisk kultury neolitycznych zachowały się jedynie fragmenty naczyń i znaleziska krzemienne.